

videlsen af Loven om Hundeskatten til Kjøbstædernes Grunde, maa være den Omstændighed, at der nu, efterat Consumptionen er bleven ophævet, ikke længere bestaaer nogen egentlig Forskjel mellem Byen og Byens Grund. Jeg antager, at det er dette, som har bevirket, at man har fundet det rigtigt at udvide Loven til disse Grunde; men paa den anden Side troer jeg ogsaa, det maa komme i Betragtning, at der ikke desto mindre med Hensyn til det her foreliggende Forhold er en meget væsentlig Forskjel mellem disse Grunde og selve Byen. — Det ærede Medlem for 3die Kreds (Lobiesen) har ganske vist Ret i, at man kan forstaae Ændringsforslaget under Nr. 1 saaledes, at det blev muligt at forhøje Skatten med 5 Rd., altsaa ialt til 6 Rd. Dette har imidlertid ikke været min Mening, idet jeg har tænkt mig 5 Rd. som Maximum, selv for Frederiksberg; thi jeg troer vel, at der vil blive Spørgsmaal om at bringe denne Bestemmelse til Anvendelse i adskillige Communer, men dog fornemlig paa Frederiksberg, hvor vi lide af ganske de samme Ulemper, som man vilde lide af i Kjøbenhavn, hvis der ikke eksisterede nogen Skat. Fem Rd. ville der være en passende Grændse, — allerede af den Grund, at Landdistrictet her jo grændser lige op til Kjøbenhavns District paa en saadan Maade, at man paa den ene Side af Gaden har Kjøbenhavn og paa den anden Side Frederiksberg; der forekommer det mig, at en eensartet Bestatning er en naturlig Ting. Da jeg imidlertid som sagt indrømmer, at det kan misforstaaes, skal jeg søge til 3die Behandling at faae det rettet, hvis Ændringsforslaget nu maatte vinde det ærede Things Billigelse.

Lobiesen: Jeg skal blot tillade mig at ytre, at det alene var en saadan Redactionsforandring, som jeg tilsigtede at fremfalde ved at gjøre opmærksom paa den mulige Misforstaaelse, som den ærede Landsthingsmands Ændringsforslag under Nr. 1 kunde blive Gjenstand for, idet jeg iøvrigt meget godt kan stemme for Ændringsforslaget, saaledes som det foreligger.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning:

1) Ændringsforslag af Fischer under Nr. 1 til § 1.

3 tredie Linie efter Ordene „det Dobbelte“ indflydes følgende Sætning: „Det overlades derhos Byraadet at bestemme en yderligere Forhøielse, dog ikke over 5 Rd.“ vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.

2) Lovforslagets § 1, der med den deri foretagne Ændring var saalydende:

§ 1.

Den i § 3 af Placaten af 29de October 1824 om de Forholdsregler, som i Kjøbstæderne bør tagtages til Betryggelse med Hensyn til Hunde, for Hundetegn bestemte Betaling af 1 Rd. forhøies til det Dobbelte. Det overlades derhos Byraadet at bestemme en yderligere Forhøielse, dog ikke over 5 Rd. Det Beløb, hvormed Betalingen forhøies, tilfalder Communiens Kasse.

For Hunde, der bestandig holdes bundne, betales ingen Afgift.

vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.

Ændringsforslaget under Nr. 2 var taget tilbage.

3) Ændringsforslag af Fischer under Nr. 3 til § 2.

Til Paragraphen føies: „Dog skal Justitsministeren være bemyndiget til efter Byraadets Indstilling at beslutte, at fjerntliggende udenbyes Grunde heelt eller tildeels undtages fra denne Lovs Bestemmelser.“

vedtoges med 31 Stemmer mod 5.

4) Ændringsforslag af Samme under Nr. 4 til samme Paragraph:

Til Paragraphen føies et nyt Stykke, saalydende: „Hvor et tætbygget Landdistrict ligger op til en Kjøbstad, skal Justitsministeren være bemyndiget til at udvide de i Kjøbstaden gjældende Bestemmelser til dette Landdistrict, samt til at fastsætte Anvendelsen af den Communen tilfaldende Deel af Betalingen for Hundetegnene.“

forfaldtes med 18 Stemmer mod 18.